

Nr 442

Av herr **Norling** och herr **Persson, Helmer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 114 med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 114 framlägges förslag till ändring av lagen den 17 december 1954 (nr 774) om frivillig sjukpenningförsäkring i allmän sjukkassa.

Lagen tillkom för att ge möjlighet för folkpensionärer att erhålla sjukpenning genom frivillig försäkring efter fyllda 67 år med högsta sjukpenning av tre kronor om dagen till en tid av 90 dagar. Lagen som blev tidsbegränsad skulle gälla till och med juni månads utgång 1955. Den väckte från början missbelåtenhet från dem som lagen tillkom för, nämligen folkpensionärerna. Man ansåg att den tidsbegränsning som satts — 90 dagar — var för lågt tilltagen, då övriga frivilligt försäkrade kunde tillgodoräkna sig 730 dagar för samma sjukdomsperiod. Även om folkpensionärerna ej kan räkna med inkomstbortfall som skall ersättas så utgör i stället den dagspenning de genom försäkringen erhåller en kompensation för de merutgifter som alltid medföljer en sjukdom.

Då i många fall folkpensionärerna tillhört sjukkassa kanske ända sedan ungdomen och erlagt sina sjukkasseavgifter under hela denna tid och kanske i många fall endast någon enstaka gång behövt uttaga sjukhjälp, så kan man inte förundras över om de nu känner sig besvikna. De får nu se, att sedan de inte längre genom produktivt arbete kan bidra till sitt uppehälle, får de ej heller de förmåner som andra frivilligt försäkrade erhåller, nämligen det antal dagars sjukersättning som utgår för dessa.

En ändring av lagen till 730 dagars sjukunderstöd även för ålderspensionärer torde ur rättvisesynpunkt vara motiverad, även om en ålderspensionär inte förlorar arbetsinkomst.

Då man ej kan pålägga ålderspensionärerna högre avgifter än som nu utgår för den frivilliga sjukpenningförsäkringen, bör de merutgifter som uppstår täckas av statsmedel.

Med det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag
till
lag

om ändring i lagen den 17 december 1954 (nr 774) med särskilda bestämmelser om frivillig sjukpenningförsäkring i allmän sjukkassa.

Härigenom förordnas att 3 § lagen den 17 december 1954 med särskilda bestämmelser om frivillig sjukpenningförsäkring i allmän sjukkassa skall hava ändrad lydelse på sätt nedan angives.

§ 3.

(Gällande lydelse)

Försäkring enligt denna lag skall avse sjukpenning till det belopp, för vilket medlemmen vid utgången av år 1954 i erkänd sjukkassa var försäkrad under de första 90 sjukhjälpdagarna. Översteg nämnda belopp tre kronor, skall dock försäkringen enligt denna lag avse ett belopp av tre kronor för dag. Å sjukpenning . . . motsvarande tillämpning.

Sjukpenning må . . . av arbetsförmågan.

För dag . . . nämnda belopp.

För varje . . . 90 dagar.

(Föreslagen lydelse)

Försäkring enligt denna lag skall avse sjukpenning uppgående till en, två eller tre kronor för dag, dock högst det av nu nämnda belopp, som med 50 öre överstiger den sjukpenning för vilken medlemmen vid utgången av år 1954 i erkänd sjukkassa var försäkrad under de första 90 sjukhjälpdagarna.

Å sjukpenning . . . motsvarande tillämpning.

Sjukpenning må . . . av arbetsförmåga.

För dag . . . nämnda belopp.

Vid varje sjukdom må sjukpenning utgivas för högst 730 dagar.

Denna lag träder i kraft 1 juli 1955

Stockholm den 18 mars 1955

Anton Norling

Helmer Persson